

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, o ochraně před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 5. 2015, čj. 62 A 81/2015-21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Brně. Kasační stížnost podal sám stěžovatel, a to aniž by současně předložil plnou moc jím udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, resp. aniž by doložil, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nebyla tak splněna podmínka řízení stanovená v § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Usnesením ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 As 140/2015-24, proto Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů popsaný nedostatek odstranil buď předložením plné moci udělené advokátovi, nebo prokázáním zákonem požadovaného vzdělání. Vzhledem k tomu, že poskytovatel poštovních služeb stěžovatele nezastihl, byla mu zásilka obsahující posledně citované usnesení dne 2. 7. 2015 uložena k vyzvednutí; o tom byl stěžovatel zpraven zanechanou výzvou. Jelikož stěžovatel na tuto výzvu nereagoval a zásilku si v úložní době nevyzvedl, bylo předmětné usnesení stěžovateli doručeno fikcí dle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 12. 7. 2015. Dne 14. 7. 2015 pak poskytovatel poštovních služeb vhodil zásilku do poštovní schránky stěžovatele. O následcích nesplnění výzvy obsažené v citovaném usnesení byl stěžovatel poučen.

[3] Podáním ze dne 20. 7. 2015 doručeným téhož dne Nejvyššímu správnímu soudu požádal stěžovatel o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce (advokáta) pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením ze dne 22. 7. 2015, čj. 10 As 140/2015-46, byly tyto žádosti Nejvyšším správním soudem zamítnuty (výrok I.) a stěžovatel byl znovu vyzván, aby do 7 dnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc jím udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo aby ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické

vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie (výrok III.). Usnesení bylo stěžovateli doručeno 20. 8. 2015.

[4] Stěžovatel do dnešního dne ani na opakovanou věcně výzvu nereagoval a vytknutou absenci podmínky řízení nenapravit.

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo *nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat*. Podle § 120 s. ř. s. není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I. Nejvyšší správní soud dle citovaných zákonných ustanovení kasační stížnost odmítl.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Nad rámec projednávaného a spíše jako poučení pro případná další řízení vyvolaná stěžovatelovými návrhy připomíná Nejvyšší správní soud, že není nevyhnutelnou podmínkou pro odmítnutí kasační stížnosti pro neodstranění její vady spočívající v nedoložení plné moci udělené pro zastupování před Nejvyšším správním soudem advokátovi či nedoložení zákonem povinně vyžadovaného právního vzdělání, aby vždy byl stěžovatel usnesením vyzýván k odstranění tohoto nedostatku. Naopak byl-li stěžovatel již dříve a vícekrát formálně upozorněn na to, že se lze na Nejvyšší správní soud obracet při neexistenci vlastního právního vzdělání jen prostřednictvím advokáta, nutno předpokládat, že je o této podmínce řízení dostatečně informován, takže vyzývat takového stěžovatele znovu a znovu ke splnění toho, co mu již je bezpečně z jiných řízení známo, postrádalo by rozumný smysl a bylo pouhým formalismem.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu